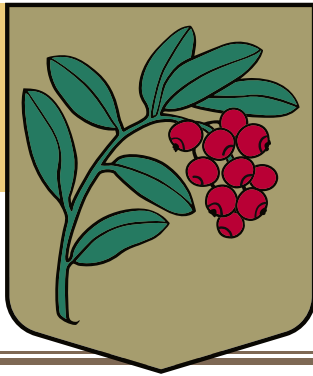

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde

2017. gada marta avīze

Nr. 3 (222)

Aiviekste

tepat vien esi jau ar roku
var tevi aizsniegt Aiviekste
kas apmetot ap mežiem loku
tik nesteidzīgi sevi nes
tā lai ne vilnis nepazustu
ko esi uzcirtusi tu
uz brīdi tikpat sapņains kļūstu
un aizdomājies aizmirstu
par visām daugavām un gaujām
un citiem ūdeņiem
un pat
par jūru
citas upes nav jau
man dzīvē bijis it nekad
kas iztekt no manas sirds tek
pie tās uz mūžiem atpakaļ

Leons Briedis

Foto – Valda Otvare

Marts īsumā

04.03. SDK „Mētra” dejo koncertā Barkavā.

04.03. Dalība zemledus makšķerēšanas sacensībās Mālpilī.

05.03. Mētrienas zemledus makšķernieki piedalās sacensībās Stāmerienā.

07.03. Mētrienas vietējais rakstnieks un gleznotājs Jāzeps Pudulis sasniedzis 88 gadu vecumu.

08.03. Sieviešu dienai veltīts koncerts Mētrienas tautas namā.

08.03. Rokdarbu izstādes atklāšana Mētrienas tautas namā.

10.03. Sieviešu biedrībā Ābele pasākums veltīts Alīnas Kaļeņikovas jubilejai.

11.03. Tautas namā Lauteres amatierteātra izrāde „Preilenīte”.

11.03. Dalība zoles spēles turnīrā Praulienā.

11.03. Mētrienas makšķernieki piedalās sacensībās uz Kāla ezera ledus.

12.03. Piedalīšanās kāršu spēles sacensībās Atašienē.

13. – 17.03. Pavasara brīvdienas Mētrienas pamatskolā.

18.03. DDG „Saulgriezies” dejo koncertā Degumniekos.

18.03. Tautas namā Eleonoras Rimšas 85 gadu jubilejas svinības.

20.03. Z/S „Cīrulīši” sagaida astronomisko pavasari.

25.03. Piemiņas brīdis pie Piemiņas akmens.

25.03. JDK „Metēņi” mēģinājums pirms skates uz Madonas kultūras nama skatuves.

26.03. SDK „Mētra” mēģinājums pirms skates uz Madonas kultūras nama skatuves.

30.03. Mētrienas pārstāvji apmeklē mākslinieku Krolļu izstādi Jūrmalā.

Notikumus apkopoja
Ilmārs Grudulis

Baiso 25. martu atceroties...

Ir atkal baisā marta diena klāt
Ar sūrām atmiņām, kas paliks man
uz mūžu.

Vai to maz kādreiz dzīvē aizmirst var,
Kā cietu badu, aukstumu un salu.

Gulst atmiņā vēl Sibīrijas ceļš,
Gulst atmiņā vēl sūrās bērnu dienas.
Un laikam ilgi nedos miera man
Tas ceļš, pa kuru bērnībā reiz gāju.

Gulst atmiņā vēl Sibīrijas ceļš,
Gulst atmiņā vēl atvadas no mājām.
Mums ceļa sākums visiem bija viens,
Bet ne jau visiem bija ceļa beigas.

Un šodien baisi atcerēties to,
Kā cietām badu, aukstumu un naidu,
Un lopu vagonš allaž paliks mums
Kā ceļa cietums atmiņā uz mūžu.
(Žanis Drviņš)

Turpinājums no 1. lpp.

25. marta rītā, spītējot nemīlīgajiem laika apstākļiem, Mētrienas centrā pie akmens satikās represētie mētrienieši un tie, kas vēlējās noliekt galvu to dvēseļu priekšā, kas gāja bojā 1949. gada izvešanā un Sibīrijā. Aizdedzot sveces, un, noliekot ziedus, klātesošie kavējās atmiņās par tālajiem vēstures notikumiem. Viņi toreiz bija tikai bērni, bet atceras visu skaidri, kā vakar tas būtu noticis.

Represētie kungi izteica vēlmi, kaut vairāk jaunieši vēlētos uzzināt un uzklaut stāstus par šiem baisajiem notikumiem okupācijas gados. Lai šīs lietas nepaliek tikai rakstītās grāmatās bibliotēkas plauktos, bet tiktu stāstītas no paaudzes uz paaudzi.

Lauras Biķernieces teksts un foto

Piemīņas brīdis.

Rokdarbu izstāde tautas namā

PASĀKUMI

Jau kopš seniem laikiem sievas garos ziemas un rudens vakarus pavada, darinot rokdarbus. Sieviešu dienā 8. martā Mētrienas tautas namā godinājām šo arodu, pulcinot kopā rokdarbnieces no Mētrienas un Atašienes pagastiem. Daudzas no klātesošajām dāmām, kuras daļiņās stāstos par darbiņu tapšanu, atzina, ka rokdarbi ir sava veida terapija un meditācija, kas uzlabo garastāvokli un rada pozitīvas emocijas. Darbiņu bija daudz un dažādi, krāšņi un interesanti. Sākot no praktiskām lietām – zeķēm un cimdkiem, beidzot ar dažādiem dekoriem, apsvēkuma kartiņām un svecēm.

Visas kopā.

Skatītāju balvu ieguva Valentīnas Liepiņas darbi.

Balva savu īpašnieku atradusi.

Lauras Biķernieces rotaļlietas.

Par savu aizraušanos ar kartiņām stāsta Ausma Saleniece no Atašienes.

Katrai rokdarbniecei, protams, iezīmējās savs rok raksts.

Izstādes laikā klātesošās dāmas ar ziediem sveica pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis, katrai dāvinot pa skaistu rozei – par ko dāmas bija patīkami pārsteigtas.

Skatītājiem bija iespēja balsot par sev tīkamākajiem rokdarbiem. Summējot balsojuma rezultātus, trīs rokdarbnieces ieguva vienādu balsu skaitu. Balvu izlozējām un to ieguva Valentīna Liepiņa.

Paldies par piedalīšanos izstādē Eleonorai

Vizmas Krastas darinātie zābaciņi.

Rimšai, Vilmai Laškovai, Venerandai Blūmai, Hertai Siliņai, Vizmai Krastai, Valentīnai Liepiņai, Lindai Ozoliņai, Lidiņai Karpovai, Mētrienas pamatskolas bērniem. Paldies arī rokdarbniecēm no Atašienes: Ausmai Saleniecei, Ilzei Saleniecei-Uzuliņai un Elizabetei Vikšerei.

Laura Biķerniece,

Mētrienas tautas nama vadītāja

Foto – Solvita Stulpīņa, Dāvis

Veckalniņš (Madonas nov. pašvaldība)

Mākslinieku Krolļu izstādes atklāšana Jūrmalā

Saulainā 30. marta rītā neliela Mētrienas pagasta delegācija devās uz Jūrmalu. Ciemakukulim izvēlējamies Mētrienas medu, sieru un maizīti. Un kā jau pavasarī pienākas, arī bērza sulu burka tika paņemta līdzī. Lauku labumus salikuši mašīnā, devāmies ceļā. Grafiķis Gunārs Krollis dzimis un mācījies Rīgā, tomēr daudzi mētrienieši sauc šo ģimeni par savējo, jo mākslinieku lauku mājas atrodas Mētrienas pagastā.

Jūrmalas pilsētas muzejā tika atklāta Gunāra Krolļa personālizstāde „Notikumu arēnas”. Izstādē apskatāmas lielformāta gleznas uz audekla, koka un kartona. Māksliniekam iedvesmu šiem darbiem ir devusi vēsture un leģendas.

Mētrienieši kopā ar māksliniekiem.

Sumināt Krolļu ģimeni devāmies arī mēs. Savā uzrunā Krolļa kungs pateicās savai ģimenei par atbalstu gan gleznu tapšanas procesā daudzu gadu garumā, gan izstādes sagatavošanā.

Pilnā zāle ar apmeklētājiem un puķu klēpji ir kā lielisks cieņas apliecinājums māksliniekam par viņa darbiem, degsmi un mīlestību uz mākslu. Daudzo sveicēju vidū arī Mētrienas pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis, kurš Krolļu ģimenei pateicās par viņu ieguldījumu mākslā, kā arī izteica atziņību, ka Krolļu ģimene nes Mētrienas vārdu vienmēr savā sirdī.

Braucot mājās pēc izstādes Izabellas kundze mašīnā sēdošos uzaicināja kopīgi nodziedāt Jurjānu Andreja himnu „Nevis slinkojot un pūstot” par godu darba tikumam, jo tikai ar smagu darbu var sasniegt savas dzīves mērķus.

Nevis slinkojot un pūstot,
Tautu labā godā ceļ.

Nē, pie prāta gaismas kļūstot,
Tauta zied un tauta zeļ!

Ja ikviens tik zemē sētu

Vienu graudu veselu,

Kas tad izskatīt gan spētu

Zelta kviešu krājumu.

Bet, kas lielīdamies pārdot

Ved uz tirgu pelavas,

Tas, kā pelus vējam ārdot,

Zūd no ļaužu piemiņas.

Augsim lieli, augsim stipri,

Būsim sveiki, veseli.

Uzdziedāsim, uzdziedāsim

Augstus laimi Latvijai!

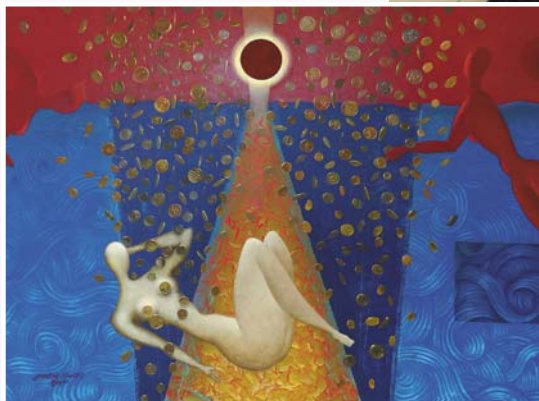
Gleznas Jūrmalas muzejā būs apskatāmas līdz 30. aprīlim. Vēlāk šo izstādi varēsiet apskatīt arī Marka Rotko centrā Daugavpilī un Cēsu izstāžu namā.

Paldies sakām Jurim Jefimovam par medu, Skaidrītei Putnai par sieru un Madonas patērētāju biedrībai par maizīti, kā arī šoferim Jānim Zepam par vizināšanu.

Vissirsnīgākais paldies Krolļu ģimenei par ļoti sirsniņo mūsu mazās delegācijas uzņemšanu Rīgā. Mums bija patīams prieks šo dienu pavadīt kopā ar Jums. Novēlam māksliniekam veselību un iedvesmu daudziem jauniem darbiņiem.

Laura Biķerniece,

Mētrienas tautas nama vadītāja

„Saulgriezes” dodas ceļojumā kino pasaulē

Kopbilde.

18. martā Mētrienas tautas nama dāmu deju grupa „Saulgriezes” devās uz Degumnieku tautas namu, lai piedalītos koncertā „Dejas ceļojums kino pasaulē”. Koncertā piedalījās seši deju kolektīvi, katrs izpildot divas līdz trīs dejas, kurām mūzika izvēlēta no kādas latviešu kino-filmas. Mēs dejojām „Rūžeņu” no filmas „Cilvēkabērns” un deju „Lai slava tam” no kino filmas „Vella kalpi vella dzirnavās”.

Koncertā piedalījās sekojoši deju kolektīvi ar tālāk norādītu mūziku – „Orhidejas” (Degumnieki) – „Satīties, sapīties” (seriāls „Neprāta cena”), „Ances romance” („Klāvs Mārtiņa dēls”), „Gāju pa mežu” („Cilvēkabērns”), „Letkis” („Ezera sonāte”). Viksnas pagasta deju grupa – „O, meitenes” („Īsa pamācība mīlēšanā”), „Ābrama polka” („Rūdolfas mantojums”), „Mīlie puīši, labie puīši” („Īsa pamācība mīlēšanā”). „Zīles” (Barkava) – „Genoveva” („Īsa pamācība mīlēšanā”), „Ja bēdas nomāc garu” („Vella kalpi”), „Viena meita govi slauca” („Četri balti krekli”). „Tik un tā” (Koknese) – „Sēnēs” („Tās dullās Paulīnes dēļ”), „Palaid pukīti pa dambi” („izrāde „Draudzes bazārs”).

Solvita Stulpiņa

Foto no kolektīva personīgā arhīva

lejūtāmie filmā „Vella kalpi vella dzirnavās”.

Pēc dejas „Rūžeņa”.

Pa ceļam vērojām skaistus dabas skatus.

„Mētra” sadanco Barkavā

4. martā Mētrienas tautas nama senioru deju kolektīvs „Mētra” sadancoja Barkavā. Tas bija pirmsskates koncerts, kurā piedalījās Barkavas kultūras nama jauniešu deju kolektīvs „Pīne”, Barkavas kultūras nama SDK „Klabdancis”, Murmastienes kultūras centra vidējās paaudzes deju kolektīvs „Brāzma”, Lizuma tautas nama SDK „Ozoli”, Saikavas tautas nama vidējās paaudzes deju kolektīvs „Saikavieši”, Varakļānu kultūras nama jauniešu deju kolektīvs „Ausmeņa”. Koncertu kuplināja pūtēju orķestris.

Ilgus gadus uz mēģinājumiem ceļu no Ķimsniekiem mēro Marika un Austris Treknie.

Gaidām savu uznācienu.

dzies deju kolektīvs „Brāzma”, Lizuma tautas nama SDK „Ozoli”, Saikavas tautas nama vidējās paaudzes deju kolektīvs „Saikavieši”, Varakļānu kultūras nama jauniešu deju kolektīvs „Ausmeņa”. Koncertu kuplināja pūtēju orķestris.

Solvita Stulpiņa

Foto no kolektīva personīgā arhīva

Manas atmiņas

„Atnāca ģimene ar diviem bērniem vakariņās, bet visu vakaru tos neredzēju sarunājoties, baudot pasūtīto. Katram rokā telefons, kurus visu laiku nospaidīja. Kas notiek!?”, tā teica pavārs Elmārs Tannis TV raidījumā „Preses klubs”.

Pasaule iet postā mīluma un laipnības trūkuma dēļ. Nav laika parunāties, kur nu vēl satikties! Atceros savus bērnības laikus – cik bija jauki! Sestdienas pēcpusdienās beidza lielākos darbus, bet svētdienās neviens nestrādāja. Rītos ilgāk pavaļojāmies. Mēs, bērni, gājām lasīt meža zemenes, riekstojām, krietnas kules pielasot. Pirms meliorācijas gandrīz pie katras mājas lazdu rindas auga. Gājām ciemos, ciemiņi nāca pie mums. Vīrieši apstaigāja sasētos laukus, spriežot par ražām graudiem, liniem. Sievām līdz vienmēr kāds cienasts, kurš tika degustēts. Apsprieda, cik kurai biezs spēkis cūkai bijis, kā izžāvēts, par maizēm, sieriem, tortēm pārrunāja. Arī par aušanu, kā savērt šķietā diegus priekš noteikta raksta dvieļiem, segām, palagiem. Cik jauki gulēt uz linu palaga! Mana māmulīte katrai meitai pūrā deva pašauosto segu (vēl man glabājas mīļā piemiņā). Nezinu, kad mana māmulīte gulēja. Vakarā aizmiegot, atstāju pie ratiņa spriežot, bet rītā ceļoties, jau sēdēja stellēs. Un cik garšīgas kviešu

karašīņas cepa! Siltas ar sviestu ēdot, tāda bauda! Vienreiz gan sanāca šmuce. Viss cepiens sarindots uz sola, lai „atpūšas”. Atnāca ciemos Asarīšu Marta, līdz liela auguma dzeltens suns. Kamēr viesus cienājām, nepievērsām uzmanību sunim. Atguvāmies tad, kad viss notiesāts, suns laiski laizījās. Ozoliņtēvam, Blūmu Pēterim, Riekstiņu Arnoldam bija pašbrūvēts alīnš. Bērziņu Jūlijam lielas stikla pudeles ar vīnu. Uz katras gada skaitlis, kad saražots. Jau kolhoza laikos bijām ar traktoru zāgēt Jūlijam malku. Tad gan deva no visām pudelēm garšot. Jo vecāks vīns, jo vairāk *sīta* pa galvu, bija garšīgs un *iekšā* gāja viegli. Par Apsīstēvu palikušas atmiņas, ka vienmēr smaržoja pēc ķiplokiem. Gājām pie Kramiņu Mariannas bieži ciemos. Viņa mums bija šuvēja. Vēlākos gadus mūs pucēja Krastu Marta, Šloseru Milda un Edelberga Velta. Tad nāca rūp-kombināta pakalpojums. Cik labi bija sašūt štātes, nodot veļu mazgāt, ķīmisko tīrīšanu veikt, arī kāda mēbele bija dabūjama. Ināra Mālniece (bij, Špure), agrāk frizēja un lika ilgviļņus. Vēlāk friziere brauca no Madonas, pie kuras grūti bija tikt garo rindu dēļ. Vēlāk arī „Mežrožu” mājā darbojās friziere. Bet tagad tur nekas vairs nenotiek. Arī tagad mūsu pagastā ir jauka friziere, bet kurai nav telpu kur strādāt. Manuprāt viss iet uz sliktu pusi, par daudz ko var teikt „reiz bija”...

„Dreimaņu” Astrīda

Autobusā noklausīta saruna

Todien bija jāaizbrauc līdz tuvējam veikalam. Autobusā manu uzmanību piesaistīja divi vīrieši, tā labi gados. Cik sapratu, brauca mājās no kāzām.

– „Pīter, kas pi jusim tuos par kuozom. Vot pi myusim tad ir kuozas. Pi juusim gaļa da gaļa. A pi myusim grivslis da stoks, bīzputra da grīstim. Ols mucēņa kōktā. Īdzer alu, pašķipelē bīzputru un doncaj otkol. Doncojam, doncojam pa ustabu. Kuopem gan augšā uz ustobys. Viņu sātys Odumom nu ļelys doncuošans pazuda zalta stundiniks ar kūka cipku. Duortai divpadsmit puori slēdzeņu. A kaidi muzykanti beja. Vīns kūka skriposņiks, treis ūša gongaļņiki, a vīns tai žēleigii spēltē pyuta kai Ceriku Kārli ūļņeicys golā. A viņu Janka ļels žartavnīks, sagive kaču, aptyna asti ar pakulom, aplēja ar gāzu. Ka to spydeja guņi kluot. Kačs Buorbalai zam brunčiem, pēc tom cauri Rivceitei, cauri Divceitei, visa sādža nugareja, kai liepāt nuleipēja. Ūtrā reitā verus viņu sātys Odums it pa ūļņeicu ar kerzinku uz rūkas.

Prosu – „Kur to tu, sābri, tik agri nu reita, voi sēnēs beji?”

„Kū sēnis. Vakar aplūka molā puiši kuorteigi izakovuos. Ā re, pus kerziņa zūbu salaseju. Vot tos tik beja kuozys.”

Pieturā man vajadzēja izkāpt. Žēl, ka nedzirdēju vīru sarunas.

J. Pudulis

2017. gada aprīlis

Tie tik bija kombaini

Klusa, mierīga augusta pēcpusdiena. Esmu autobusa pieturā ieradies mazliet par agri. Nāksies pārs desmit minūtes pagaidīt. Atsēstos uz soliņa un vēroju, kā pamalē drūzmējas draudīgi mākonkalni. Pagaidām gan te viss kluss, nejūt pat mazāko vēja plūsmu. Tur tālāk, mežmalā, labības laukā darbojas kombains, vēl padomjlaiku „Niva”. Prātā pārcilāju, kurā veikālā vispirms doties. Pa ceļu, skaļi sarunādamies, pieturai tuvojas divi pusmūža vīri. Nosēstas man blakus un turpina aizsākt sarunu. Garākais, kuru otrais uzrunā par Pēteri, stāsta par saviem nākotnes plāniem. Gribot saimniecību paplašināt, piepirkt prāvu zemes gabalu. Liela savu jauno kombainu „Sampo”, kuru paņēmis uz līzingu.

- Tev, Andž, vajadzētu redzēt, kā mans „Sampo” strādā. Pavisam cita gaita kā krievu kombainam. Uz lauka nepaliek

ne grauda. Lai arī cik lēni ar „Nivu” plāvu, tāpat pēc nedēļas uz tūruma parādījās zaļas svītras. Sēklas tiesa, ja ne vairāk palika uz lauka.

- Ko nu tu, Pēter, lielies, es tev pierādīšu, ka tevis noniecinātais „Niva” bija pārāks par „Sampo”.

- Nu, nu, pierādi!

- Redzi, mans kaimiņš žiperīgs zellis. Viņam priekš izslāpušajiem vienmēr atradās alus mučelē un vēl kas stiprāks. Kolhoza laikos savā piemājas zemītē bija iesējis nedaudz miežu. Rudenī nopļāva, vieni kārtīgi vārti tika. Kādā dienā piebrauca kombains, nokūla. Vienā maisā nesagāja, bet otrā nekas daudz netika. Kaimiņš maišējus ar tačku aizdzina uz klēti. Pagāja pāris dienas, skatos, atkal kombains pie kaimiņa. Piegriez pie salmu gubiņas un sāk kult. Domāju, vai mans kaimiņš jau galīgi nojūdzies, ko tad viņš grib no tās

salmu gubiņas vēl izkult? Labi ja kāda riekšava vistu tiesai sanāks. Beidza kult, aizbrauca kombains pie klēts un laiž graudus ārā. Neticu savām acīm. Kaimiņš stiep klēti maisu pēc maisa, maisu pēc maisa. Izrādās, ka no tās mazās salmu gubiņas ir piekūlis tepat pilnu bunkuru. Redzi, tas tik bija kombains! Vai tu ar savu saslavēto „Sampo” to vari?

- Es gan, Andž, domāju, ka pareizāk būtu teikt tie tik bija kombainieri.

Te, ceļā likumā parādās sengaidītais autobuss un vīru sarunas pārtrūkst. Braukdams, pie sevis prātoju, ka laikam gan tam Pēterim taisnība. Ne jau „Nivai” tas nopelns no salmu gubiņas piekult bunkuru graudu. Drīzāk tas būs bijis kombainieru nopelns.

Jāzeps Pudulis
2017. gada aprīlis

Dzelzs krusta kavalieris uz vienu nakti

Tuvāka saskare ar kinostudijas laudīm man iznāca Saulkrastos. Toreiz strādāju Saulkrastu rajona bibliotēkā. Daļa no filmas „Nauris” tika uzņemta Saulkrastos. Jūrmalā, Pēterupītes krastā, vidusskolā un Saulkrastu stacijā, kura uz laiku bija pārtapusi par Jūrciema staciju. Kad filmēja Naura atgriešanos, laiks sabojājās. Lietus padebeši nāca viens pēc otra. Nācās filmēšanu pārtraukt. Sēžam vagonā un sitam trumpas. Pienāk Limbažu vilciens. Limbažnieki ieraudzījuši uz stacijas uzrakstu „Jūrciems”, lec vilcienā atpakaļ. Laikam vilciena vadītājs bija atgādinājis, ka Saulkrasti. Tad nu šie kāpa ārā un devās savās gaitās.

Tie pārdesmit rublēni, kurus filmējoties nopelnīju, bija labs papildinājums pieticīgajai bibliotēkai. Bet nu es sapratu, cik filmas uzņemšana darbietilpīgs process. Nedēļas laikā safilmētais uz ekrāna aizslīdēja nedaudz minūtēs.

Pēc Saulkrastu rajona likvidēšanas, mani pārcēla darbā uz Valsts bibliotēku par kadru inspektoru. Kādu pēcpusdienu pie bibliotēkas durvīm mani uzrunāja solīdi ģērbies, neliela auguma vīrišķis. Vai nevarot viņam izpalīdzēt? Rīgā tiekot uzņemta uzbeku filma „24. nešaut”. Viņš noskatījies, ka es varētu tēlot vācu ofieri. Prātoju, ka nebūtu slikti, bet svētki tepat pie durvīm. Vēl jāpārskata un jānosūta Kultūras ministrijai apbalvojamo saraksts.

- Svētki nāk, daudz darba – iemiņos.

- Bet vakarā?

Viņš mani iedalīšot pils šturmetāju grupā. Uzņemšana notikšot naktī.

Ja tā, tad esmu ar mieru. Iedod man papīrīti, rīt no rīta jāierodas kinostudijā. Kad taisos jau vērt bibliotēkas durvis, viņš mani aiztur. Ja es strādājos bibliotēkā, vai nevarot paņemt līdzi pāris skaistas meitenes?

- Meitenes būs – apsolu.

Direktorei Deglavai nav nekas pretī, ka meitenes pāris dienas ies filmēsies.

Rītā braucam uz kinostudiju. Manas daļavas tiek atzītas par labām. Viņām tūdaļ jāiet filmēties. Galdi jau klāti, muzikanti vietas ieņēmuši. Saprotu, ka esmu nošāvis greizi. Sēdēt pie klātiem galdiem un padejot ar meitenēm pavisam kas cits, nekā drēgnā rudens naktī šturmet pili. Bet apsolijs esmu, solījums jāpilda.

Vakarā visi pils šturmetāji, kādi desmit vīri, esam ieradušies norādītajā adresē. Toreiz biju slaidis puisis un atrast piemērotu mundieri nebija problēma. Tērps uzvilks, stulmeņi kājās un sēstam mašīnā. Braucam uz toreiz tā dēvēto Pionieru pili. Paiet viena stunda, otra. Kāpēc nefilmē? Izrādās, ka galvenās lomas tēlotājs Liepiņš Haris ir aizkavējies svētku izrādes mēģinājumā. Beidzot Haris ir klāt un filmēšanu var sākt. Viens kadrs, otrais, atkārtot, vēlreiz atkārtot. Tomēr pamazām uz priekšu virzāmies. Kad šovakar paredzētie kadri ir uzņemti, mums piedāvā filmēšanu turpināt. Harim brīvu laiku esot grūti izbrīvēt. Jo pamatdarba vieta tomēr teātris. Maksu saņemšot par divām dienām. Ja tā, esmu ar mieru. Kad pēdē-

jais kadrs uzņemts, pusnakts tepat klāt. Nododam šaujamās un sēstam mašīnā. Braucot garām stacijai, kāds ieminas – ejam, puisī, vakariņās, trakoti gribas ēst! Uniformās ārpus uzņemšanas laukuma nedrīkst rādīties. Bet mums, tērpiem virsū pelēki rudens mētelji. Aizpogājam tos līdz kaklam, cepures atstājam autobusā un dodamies lejā pagrabiņā, kā jau tik vēlā stundā ēdnīca tukša. Pasūtām vakariņas un bīdāmies pie kases. Šovakar kasē strādā krieviete pusmūža gados. Esmu te pavakariņojis ne vienu reizi vien. Kad pēc lekcijām gaidīju pēdējo vilcienu uz Saulkrastiem. Kad jāmaksā, attopos, ka nauda frenča iekškabatā. Man blakus vīrs ar augstāku dienesta pakāpi. Viņam dzelzs krusts sīkā ķēdītē ap kaklu. Sniedz kasieri naudu un nesaprotu, kas noticis. Kasieri manī raugās tādām izmisuša cilvēka bailpilnām acīm. Rokas trīc, teju, teju sieviņa gāzīsies no kājām. Attopos, ka no kara beigām nav pagājuši pat divdesmit gadi. Ein naktis vidū ieraudzīt veselu baru dzelzs krustiņiem apkārušos SS vīru, nav joka lieta. Droši vien ar šādiem vīriem ne visai patīkama sastapšanās ir bijusi kara laikā. Steidzam stāstīt, ka esam latviešu puisi. Pēc filmēšanās ieradāmies pavakariņot. Sieviņa nedaudz nomierinās, bet rokas trīc vēl arvien.

Ir pagājis tepat pussimts gadu, bet šo izmisušo, bailpilno skatienu nespēju aizmirst. Tā beidzās mans vienas nakts dzelzs krusta kavaliera stāsts.

J. Pudulis
2017. gada aprīlis

Grūta, bet cildena ārstes misija

VESELĪBAS SARDŽĒ

Viņa ilgi un pacietīgi uzklausa katru apmeklētāju. Viņa ir ļoti nopietna, bet reizē arī labvēlīgi smaidīga. Gatava katram palīdzēt, kurš ierodas pie viņas. Pēc augstskolas apguvusi ķirurģiju, kopš 1991.gada Madonas slimnīcā un poliklīnikā strādā onkoloģe – ķīmijterapeite Ija Malkause. Līdztekus darbojas kā gastroendoskopijas speciāliste. Divdesmit piecos darba gados viņas palīdzību saņēmuši un saņem daudzi desmiti mētrieniešu. Daktere ir atsaucīga un izmanto savas plašās medicīnas zināšanas, lai palīdzētu visiem pacientiem, ne tikai onkoloģisko slimību skartajiem. Esmu dzirdējis arī vārdus, ka ārste esot paskarba. Taču varbūt, ka viņas ārkārtīgi grūtajā specialitātē ne vienmēr ir iespējams ātri atrast nomierinošākus vārdus. Atzinību par dakteri Iju Malkausi dzirdēju no agrākajos gados ar ārsti kopā strādājošajām medmāsām Vijas Gravas un Ilgas Plātes. Arī es esmu pateicīgs dakterei Ijai par četrpadsmit, pēc prostatas operācijas veselīgi nodzīvotajiem gadiem. Tādu cilvēku ir daudz. Daktere neapstājas savā profesionālajā

izaugsmē, apmeklē seminārus un pieredzes apmaiņas pasākumus. Nesen presē bija fotoattēls, kurā viņa redzama, izmantojot praksē jaunāko ārstniecības iekārtu, kādas Madonā vēl nav. Ija ir liezēriete pēc

izcelsmes.

Ļoti pozitīvi Liezēres pamatskolas skolnieci Iju raksturoja viņas skolotāja, vēlāk pagasta padomes priekšsēdētāja un Madonas pansionāta direktore Rasma Ozoliņa. Mīl savu dzimto vietu. Liezēres pagasta Ozolos apkārtnē Ijas mammas mājām „Cīruļiem” vasarās ir skaisti sakopta apkārtnē. Ārste izjūti labvēlīgi un ar cieņu izsakās par savu mammu, kā sev tuvāko un mīļāko cilvēku. Ijai patīk daba, labprāt dodas mežā ogot un sēņot. Savulaik Ija izmantoja savas dotības gleznošanā. Par to uzzināju no fotobildes un raksta laikrakstā „Stars”. Devos uz Madonas kultūras namu, kur amatieru gleznotāju izstādē apskatīju Ijas Malkauses darbus. Vēlāk varēju autorei izteikt komplimentus, ka viņas gleznas ir vienkāršas un patīkamas, katram saprotamas. Daļu Ijas brīvā laika aizņem tamborēšana un šūšana. Mediķi zina, kur meklēt veselību. Pēdējos gados sākusī nūjot.

Mēs no Mētrienas vēlam dakterei Ijai Malkausei veiksmi grūtajā, bet laikabiedriem tik nepieciešamajā ārstes darbā.

Ilmārs Grudulis

Foto no dakteres personīgā arhīva

Svētki vecmāmiņām

SKOLAS ZIŅAS

Katru pavasari, kad dienas kļūst garākas un siltākas, pie sevis ciemos savus vecvecākus gaida mazie pirmsskolas bērni uz vecmāmiņu un vectētiņu pēcpusdienu.

Arī šogad, 31.martā, Mētrienas pirmsskolas audzēkņi aicināja savus mīļos vecvecākus ciemos, lai iepriecinātu

Apsveikums vismīļākajiem vecvecākiem.

Noslēdzies makulatūras vākšanas konkurss „Tīrai Latvijai”

Martā noslēdzās makulatūras vākšanas konkurss „Tīrai Latvijai”, kurā ļoti veiksmīgi piedalījās arī Mētrienas pamatskolas skolēni. Iegūt labo rezultātu palīdzēja daudzi mētrienieši. Paldies visiem, kas atsaucās Mētrienas pamatskolas aicinājumam vākt makulatūru. No 432 Latvijas skolām, kas piedalījās konkursā, ierindojāmies 21. vietā. Manuprāt, ļoti labs rādītājs. Esam savākuši 1460,00 kg.

*Mētrienas pamatskolas direktores v.i.
Vallija Sīpola*

ar dziesmām un dejām, lai dāvātu pašu darinātos pavasara ziedus. Pēc nelielā koncertiņa, ciemiņi minēja bērnu sagatavotās pasaku mīklas un iesaistījās rotaļās kopā ar mazbērniem.

Turpinājums no 7. lpp.

Pasākuma gaitā tika pagatavotas arī īpašās cepumu kūciņas, kas noslēgumā bija draudzīgi sadalītas un apēstas.

Vecvecāki, jūsu sirdsgudrība, dzīves pieredze un mīlestība ir bagātība, ko varat dot saviem mazbērniem.

Mēs esam pateicīgi par mirkliem, ko dāvājiat saviem mazbērniem!

Aiga Ivāna, pirmsskolas skolotāja
Madaras Rimeļķes un Evas Vičas foto

Katrīna Rimeļķe ar savu vecvecmāmiņu Aiju.

Mazie aktieri.

Par laikraksta Diena abonēšanu

REDZESLOKĀ

Februāra mēnesī mani sagaidīja necerēts pārsteigums. No laikraksta „Diena” redakcijas saņēmu vēstuli. Tajā bija teikts, ka sakarā ar redakcijas akciju, kas sniedza iespēju pirmajiem laikraksta „Diena” pilnā komplekta abonentiem uz 2017. gadu, saņemot no izdevniecības dāvanā grāmatu „Jāņa Streiča maģiskais reālisms. 22. filmas”, esmu iekļūvis uzvarētāju lokā.

Sazinājos ar redakciju un uzzināju, ka ērtāk dāvanu ir saņemt redakcijā Rīgā, Andrejostas ielā 2. To varot izdarīt arī cita, manis pilnvarota persona. Rīga ir tālu. Nokļūt ir pagrūti. Tāpēc zvanīju mazdēla ģimenei. Biju izdomājis, ka grāmatu varētu saņemt mana Rīgas mazmaz-

meitiņa Nita. Tā arī notika, abas ar mammu Maiju ieradās redakcijā. Attēlā jūs redzat Nitu, redakcijā ar saņemto dāvanu.

Ilmārs Grudulis
Maijas Pelūdes foto

Ziemas makšķerēšanas prieki beigušies

MEDĪBAS

Neparasti siltākās marta dienas ļoti kausēja ne visai biezo ledus segu uz Latvijas ezeriem. Tā uz Odzienes ezera puslīdz droši varēja iet līdz 14. martam. Ātašienē Marinzejas ezera ledus, nedēļu ātrāk kļuva nedrošs. Toties Vecpiebalgā uz Ineša un Alauksta ziemas makšķerēšana turpinājās līdz pēdējai mēneša dienai. Līdz 16. martam robežsargi Igaunijā atļāva makšķerēt uz Peipusa ezera, ko šogad uzmantoja vismaz divdesmit mētrieņi.

11. un 12. martā Mētrienas makšķernieki piedalījās pēdējās sacensībās ziemas sezonā. Uz Kāla ledus 11. martā cīnījās Rolands Kaļeņikovs, Genādijs Sinkēvičs un Ingars Vestfāls. Lielajās sacensībās uz lielā ezera ledus mētrieņi godalgotas vietas neguva. Interesanti, ka 12. martā Ļaudonas kausa izcīņa notika Vestienā uz Salāja ezera ledus. No Mētrienas startēja divas komandas. Dalībnieki Jelena Strogova, Kristīne Mutore, Jānis Trops, Vitālijs Frolovs, Genādijs Sinkēvičs un Rolands Kaļeņikovs. Dāmu grupā 2. vietu izcīnīja Jelena Strogova. Ļenai pagājušā sezona bija visai veiksmīga ar vairākām godalgotām vietām. Marta mēnesī mūsu makšķerēšanas sporta aktīvākais pārstāvis Rolands Kaļeņikovs jau izmēģināja pludiņmakšķeri Aiviekstē. Neko gan nenokāra.

Ilmārs Grudulis

Medības martā

Medniekiem marta klimatiskie apstākļi bija nelabvēlīgi. Ja siltākais laiks martā nebija nekas neparasts, tad bezsniegs gan. Lielo plēsīgo zvēru – vilku un lūšu, izsekošana nevarēja notikt.

6. un 7. marta snieguni gan atnesa Mētrienai bagātīgāko sniegu visas pagājušās ziemas garumā. Sniega sega Mētrienā sasniedza 30 cm biezumu. Tomēr cik ātri sasnīga, tikpat ātri trijās dienās nokusa. Mednieki sāka skatīties bebru virzienā. Taču mēneša pirmajā pusē lielos novadgrāvjus klāja ledus. Atkal nekā. Marta otrā pusē stāvoklis mainījās. Vienu bebru Banderu apkārtnē nomedīja Kaspars Kaminskis, vienu pie tā saucamā Filipa meža Uģis Irbe, vēl vienu „Zeltiņu” apkārtnē Juris Eglītis. Bebru nošāva arī Jānis Trops. Ar slazdiem pie pieciem bebrim tika Juris Jefimovs, bet divus Islienā tuvumā notvēra Jānis Rozītis. Tieši pēdējās mēneša dienās pakāpeniski bebru aktivitāte, spriežot pēc apgrauztajiem kokiem, paaugstinājās. Beбри medījami līdz 15. aprīlim un tieši aprīļa divas nedēļas solās būt veiksmīgākas.

Ilmārs Grudulis

Mētrienieši spēlē daudzās novados

SPORTS

Gandrīz vai visi Mētrienas pagasta vīriešu volejbola komandas spēlētāji pagaidām dzīvo un strādā dažādās Latvijas vietās. Atbilstošu darba vietu jauniešu interesēm pagastā ir maz. Mūsu jauniešu darba

Armands Grudulis
ar iegūtajiem kausiem.

**Vecumnieku novada atklātā čempionāta
volejbolā 2017**
Alņa Plūmes plemlņas kausa

Spēlētāju Individuālā statistika
kopā ar SIA KEEFA

LABĀKAIS BLOKĒTĀJS	LABĀKAIS SERVĒTĀJS	LABĀKAIS PUNKTU GUVĒJS	VĒRTĪGĀKAIS SPĒLĒTĀJS
Armands Grudulis	Artūrs Kauliņš	Armands Grudulis	Jānis Zadovskis
28 BLOKI	20 ACE	110 punkti 18 ace 64 uzbr 28 bloki	30 punkti 11 ace 19 uzbr 0 bloki

vietu ģeogrāfiskais izvietojums aptver Madonu, Jēkabpili, Rīgu, Jelgavu un Saldu. Visi citur strādājošie Mētrienas volejbolisti iesaistīti turienes komandās. Ugis Eglītis un Armands Grudulis spēlē Vecumnieku komandā, kura cīnās Latvijas Nacionālās volejbola 1. divīzijas sastāvā. Mētrienas komanda Madonas čempionāta priekšsacīkstes beidza jau februārī. Martā mūsu spēlētāji bija brīvi. Varēja netraucēti trenēties un spēlēt arī citās komandās. Ugis un Armands spēlēja vienā komandā Vecumnieku novada čempionātā. Viņu komanda izcīnīja 2. vietu. Tikot pirmajiem nebija iespējas, jo uzvarētāja komanda sastāvēja tikai no nacionālās līgas Vecumnieku puišiem. Ļoti paveicās Armandam Grudulim, kuru novērtēja par labāko uzbrucēju

un bloķētāju visā čempionātā. Līdz ar to Armands nopelnīja visvairāk punktu. Ar graujošām gremdēm izcēlās Ugis Eglītis. Taču viņš nepiedalījās visās spēlēs.

Madonas atklātā čempionāta pusfināli un finālspēle notiks 30. aprīlī Madonas sporta centrā. Pulksten 11.30 pusfinālā spēlē Mētrienas ar 2. vidusskolas komandu, bet komanda MADNO ar Ērgļu volejbolistiem. Pusfinālu uzvarētāji tālāk cīnās par 1. – 2. vietu, bet zaudētāji par 3. – 4. vietu.

Attēlos jūs redziet veiksmīgākos Vecumnieku čempionāta spēlētājus un Armandu ar balvu kausiem par labāko uzbrukum un labāko bloķēšanu.

Ilmārs Grudulis
Foto no Armanda personīgā arhīva

Tuvojas vēlēšanas!

AKTUĀLI

2017. gada 3. jūnijā, sestdienā, Latvijā notiks republikas pilsētas domes un novada domes vēlēšanas, kurās būs jāievēl deviņu republikas pilsētu un 110 novadu domju deputāti. Pašvaldību vēlēšanu kārtība noteikta Republikas pilsētas domes un novada domes vēlēšanu likumā, Vēlētāju reģistra likumā un Republikas pilsētu un novadu vēlēšanu komisiju un vēlēšanu iecirkņu komisiju likumā.

Tiesības piedalīties pašvaldību vēlēšanās ir balsstiesīgajiem Latvijas un citu ES dalībvalstu pilsoņiem, sākot no 18 gadu vecuma. ES pilsoņiem, lai piedalītos Latvijas pašvaldību vēlēšanās, 90 dienas

pirms vēlēšanām jābūt reģistrētiem Latvijas iedzīvotāju reģistrā. Visiem vēlētājiem jābūt reģistrētiem Vēlētāju reģistrā.

Balsstiesīgajiem pilsoņiem ir tiesības vēlēties tajā pašvaldībā, kur ir bijusi viņu reģistrētā dzīvesvieta 90 dienas pirms vēlēšanu dienas vai pašvaldībā, kur viņiem pieder likumā noteiktā kārtībā reģistrēts nekustamais īpašums.

Pašvaldību vēlēšanās vēlētāju uzskaitē lieto Vēlētāju reģistru. 3. jūnija vēlēšanām katrs vēlētājs ir reģistrēts savā vēlēšanu iecirknī atbilstoši reģistrētajai dzīvesvietai 90 dienas pirms vēlēšanu dienas (š.g. 5. martā).

Līdz 16. maijam vēlētāji var izmantot iespēju iecirkni mainīt, izvēloties jebkuru citu iecirkni savā pašvaldībā vai pašval-

dībā, kur vēlētājam pieder nekustamais īpašums. Iecirkni var mainīt elektroniski vai klātienē.

Iecirkņu darba laiks pašvaldību vēlēšanu dienā ir no pulksten 7.00 līdz 22.00. Trīs dienas pirms vēlēšanām dažas stundas dienā varēs nobalsot iepriekš. Vēlētāji, kuri veselības stāvokļa dēļ nevar nokļūt iecirknī, no 29. maija varēs pieteikt balsosšanu savā atrašanās vietā. Šo iespēju var izmantot, ja vēlētājs vēlēšanu dienā atradīsies savā iecirkņa teritorijā.

Piedaloties pašvaldību vēlēšanās, nepieciešama pase vai personas apliecinājums.

Materiāls sagatavots no centrālās vēlēšanu komisijas mājas lapas.

Informācija www.cvk.lv

Reāli gardas klimpas

SIEVIEŠU KLUBIŅĀ

Pasākuma idejas autore un vadītāja bija Lilita. Viņa sveica mūs visus klubiņa jaunajā kafejnīcā!

Līdz šim pulcējāmies pie lielā omulīgā virtuves galda, kas pēdējā laikā jau bija kļuvis tā kā par šauru. Vajadzēja kaut ko mainīt. Atrast kādu risinājumu, un kādu „rozīnīti” mūsu tikšanās reizei arī piejaukt – tā, lai interesantāk. Rozīnīti neatrādām, bet laimīgas sagadīšanās dēļ atrādām „klimpu”. No kurienes tā klimpa uzradās, drīz vien noskaidrojām.

Jau kādu nedēļu teju vai katrā mājā klimpu tēma tika „viļāta”.

Gan tradicionālajā virtuves variantā: tika piemeklētas klimpu gatavošanas receptes; izmēģinātas; tika atsaukti atmiņā vai no jauna atklāti dažādi klimpu nosaukumi.

Gan klimpu apaļās formas tika saskatītas teju vai katrā apaļā priekšmetā.

Mūsu jaunajā kafejnīcā radās tematiskie galdiņi:

1. klimpu inkubators;
2. ilgtspējīgā, konkurētspējīgā, enerģiskā klimpa;
3. vietējā mantotā klimpa;
4. harmoniskā iedvesmas klimpa;
5. reāli gardais produkts – kulinārā klimpa.

Lilita aicināja arī visus mūs pieņemt šinī dienā spēles prieku, lietojot pēc iespējas vairāk šo latvisko vārdu „klimpa”, kaut vai, piemēram, sarunu karstumā droši varēja uzsaukt viens otram: „Ak tu klimpa tāda!” vai „Ak tu ķilķens tāds!”

Viss šis klimpu lērums tika nosaukts par „Klimpu biznesa centru”.

Te katram kaktiņam un galdiņam bija sava nozīme sava enerģija un spēks. Dienas gaitā varēja droši mainīt vietas, sarunu biedrus, nodarbes, ikviens šeit varēja justies ērti un mājīgi.

Uzstājas Madonas dāmas.

Inese Podiņa stāsta par savu vaļasprieku.

Maruta, Ilmārs un Vija patiesi pārsteigti par Ineses meistarību.

Klimpu gatavošana rit pilnā sparā.

1. galdiņš: Klimpu inkubators

Tagad moderni ir biznesa inkubatori. Mēs arī tādu izveidojām... Te ir vieta, kur sapņi var pārtapt realitātē. Arī sapņu ķērāji tika izlikti vērtēšanai (mandalas, kuras krāsoja klubiņa dalībnieces).

Te varēja droši pasēdēt, te varēja arī pasapņot: kā vieglāk dzīvot, kā labāk dzīvot, kā jautrāk dzīvot, kā interesantāk dzīvot un ilgāk dzīvot. Un te varēja arī izdomāt, kā ar to visu izsapņoto – naudu nopelnīt.

Vispirms noskaidrojām iemeslu, kura dēļ tās klimpu dienas mūsu klubiņā sākas. Tie, kuri bija Valentīndienas ballītē, droši vien noprata, no kurienes vējš pūš. Bet, lai visiem būtu skaidrs, lūdzām mūsu viesiņas no Madonas pensionāru biedrības pirmajām iemēģināt inkubatoru un izsapņot savu biznesa ideju. Noskatoties skeču, kļuva skaidrs, kādu atbalstu viņu ideja Mētrienā ir piedzīvojusi – ir nodibināts vesels Klimpu biznesa centrs, un nevar jau neko paredzēt, kas vēl tālāk būs. Paldies viņām par ideju. Lilita novēlēja būt tikpat aizrautīgām un enerģiskām, kā viņu atveidotie personāži, lai domas un kājas

vieglas, kā pasniegtie Valentīnas tamborētie taurenīši.

Turpinot par biznesu. Lai jaunais bizness būtu veiksmīgs, ir labi jāpārzina vietējie apstākļi, vietējie cilvēki, vietējie resursi, – jāizpēta, cik stipri ir vecie pamati.

To, kas mums te Mētrienā ir noticis un notiek, mēs nešaubīgi varējām uzzināt pie galdiņa, kas saucas Mantojums jeb „vietējā klimpa”. Nopietni runājot, ilgus gadus, metodiski un neatlaidīgi Mētrienas notikumus ir fiksējis un joprojām to dara aktīvs cilvēks, mūsu pagasta hronists un patriots Ilmārs Grudulis. Šinī dienā mums bija ekskluzīva iespēja dzirdēt paša autora stāstu par visam pagastam tik vērtīgo darbu. Un otrs cilvēks, kurš laipni piekrita dalīties savās domās un atziņās, ir mūsu pašu Vija, kura pēdējā laikā pievērsusies Mētrienas dzīves pārļaušanai no sākta gala.

Secinājumi? Vai klimpu bizness Mētrienā būs?

Turpinot par biznesu:

„Ik katram biznesam ir riski

To nevar veidot haotiski,

Bet darbu darot harmoniski

Tu ātri vien uz priekšu tiks!” L.M.

Kā mēs jau uzzinājām iepriekšējā tikšanās reizē, mākslas terapija var būt viens no veidiem, kas nomierina, līdzsvaro, atpūstina. Krāsojām aplūš jeb mandalas. Noskaidrojām: Lai zīmētu mandalas, nav nepieciešama iepriekšēja pieredze vai māksliniecisks talants, vienīgais – gribēšana un spēja ļauties radīšanas procesam. Saņē-

mām mājasdarbus. Šinī dienā turpinājām harmonizēties pie galdiņa ar nosaukumu: „Harmoniskā klimpa” jeb daiļrades klimpa, jeb radošā klimpa. Valdas un Laimas vadībā tika izvērtētas iesniegtās mandalas.

Par vēl kādu radošu nodarbi – diegu ģeometriju, pastāstīja un savus skaistos, smalkos darbiņus nodemonstrēja Inese.

„Mums klimpu bizness zeļ un plaukst
Ar klimpām saule riet un aust
Pie galda sēžot var jau jaust:
Ar klimpām varēs naudu raust” L.M.
Atgriežoties pie konkurētspējas, ilgtspējas, enerģijas galdiņa:

„Kas ir tas, kas nāk ar laiku?

Dzīvot ļauj ar pilnu tvaiku?

Kā var konkurēt ar laiku,

Kad jau 80 skaitu?

Ilgi spēt un labi spēt,

Enerģiju uzturēt”.

Vai nav tā, ka, gadiem ejot un visu ko piedzīvojot, izjust laimi kļūst aizvien grūtāk?

Baiba Sīpeniece: ir tāda higiēna – ja neesi slims ar depresiju, ir nepieklājīgi sabiedrībai bojāt noskaņojumu ar savu īgnumu.

Secinājums:

Mums, mīļie draugi, nav ko skaust,

Bet vajag savu prieku paust,

Un priekšstatus par dzīvi lauzt.

Priecāsimies par cilvēkiem cienījamā vecumā, kuri joprojām ir optimistiski, piedalās dzīvē, ir radoši un darbīgi.

Izsakām vislielāko pateicību Lilitai par skaisto scenāriju klimpu pasākumam. Paldies mūsu enerģiskajām saimniecītēm par daudzveidīgo un garšīgo klimpu ēdieniem! Būt tikpat vienotām, atvērtām jaunām idejām un veiksmi visām klubiņa dalībniecēm!

Sieviešu klubiņš „Ābele”

Foto – Ligita Tumanova

Viesi atzinīgi novērtē saimnieču veikumu.

Ulda Maltas piemiņai

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

Vēl vienu zaudējumu piedzīvojis Mētrienas pagasts. 14. martā pēkšņi mūžībā aizsaukts Uldis Malta. Bargais liktenis bieži vien nedot nekādas priekšnojautas. Sava mūža pēdējā dienā garīgi un fiziski stiprais „Ozoliņu” saimnieks vēl jutās ļoti labi. Tad straujš pavērsiens veselībā un arī mediķi vairs nevarēja palīdzēt.

Uldis Malta dzimis 1934. gada 1. janvārī Praulienas pagastā. Skolas gadi pagājuši Saikavas Lejasskolā un Praulienas pamatskolā, kuru vēl tagad dēvē par Gustavskolu. Otrā pasaules kara beigu

posmā ģimene devās bēgļu gaitās. Tā saucamā vācu laika okupācijas iestādes ar aģitāciju un reizēm pat ar varu lika daudzām pamest dzimtas vietas un doties rietumu virzienā. Maltu ģimene tālāk par Ogres apriņķi netika. Kara laiks viņiem beidzās Meņģelē.

1960. gadā Uldis dibināja ģimeni ar sievu Annu. Drīz pēc tam ģimene pārcēlās un sāka dzīvot toreizējā Pamatu ciema „Ozoliņos”. Uldim patika daba un viss te bija – apkārt meži, līdzās Aiviekste. Uldis strādāja kolhozā „Lidums” par traktoristu, vēlāk fermu mehanizācijas brigādē. Ģimene bija laimīga. Uzauga bērni Skaidrīte, Jānis un Valdis. Pēc valsts neatkarības atgūšanas kopa savu

zemīti. Uldis bija likumīgs mednieks. Nesastāvēja nevienā kolektīvā. Kādreiz atnāca pie mētrieniešiem, bet vēlāk mēdībās bija kopā ar saikaviešiem. Atceramies arī kopīgos gadus zemessargos. Nodarbības apmeklēja regulāri.

Uldi dzīvē pavadīja aizraušanās ar bitēm. Sabiedrībā Uldi pazina kā vīru ar stingru stāju, labsirdīgu un izpalīdzīgu, reizēm uzšķiļot jautrības dzirksti.

Ulda pēdējā atdusas vieta ir Stirniešes kapsētā. Dzīvesbiedre Anna ir cēlusies no Stirniešes.

Mētrienieši Uldi Maltu vienmēr atcerēsies ar labu vārdu.

Ilmārs Grudulis

Lai Tavā šodienā kāds svinēšanas mirklis,
ko nosvinēt un atcerēties vērts,
kāds mirklis svētuma Tev baltin balta,
kas tiek no Laimes mātes Tavā kausā bērts!
Lai kāda Atslēdziņa atver jaunas durvis,
pa kurām ieiet vēl nav bijis lemts,
lai Tavā ceļā gadās Labais Burvis,
kurš atdos to, kas kādreiz ticis ņemts!
Lai Dieva svētība ir katram Tavam ceļam,
ko Tavas kājas te uz zemes min,
Tavs dzīvesprieks lai atklāj jaunus spēkus
tām dienām turpmākām, kas arī jānosvin!

Sveicam aprīļa jubilārus!

Egitai Ošai	01.04.	18
Andrejam Sidoram	24.04.	30
Albertam Stafeckim	14.04.	30
Irenai Titovai	26.04.	30
Ingai Brokai	13.04.	40
Līvijai Siliņai	28.04.	40
Austrim Treknajam	11.04.	40
Vitālijam Frolovam	13.04.	45
Indrai Jeremejevai	16.04.	45
Daigai Tomiņai	30.04.	45
Natālijai Družekai	24.04.	50
Valdim Gricmanim	28.04.	50
Valdonim Kalniņam	18.04.	55
Andrim Staļunam	01.04.	55
Valdim Kaminskim	14.04.	60
Sergejam Orlovam	08.04.	60
Jānim Paeglim	22.04.	60
Valentīnai Zepai	16.04.	60
Jurim Jefimovam	24.04.	65
Gunāram Grigulim	05.04.	75

LIELĀ TALKA
21. UN 22. APRĪLĪ

SAKOPSIM
OZOLKALNU
UN TĀ APKĀRTNI!

PULCĒŠANĀS 9:00
MĒTRIENAS ESTRĀDĒ

LŪGUMS ŅEMT
LĪDZI DARBARĪKUS
(GRĀBEKLI, CIRVI, ZĀGI)
UN CIMDUS

PĒC KĀRTĪGI
PADARĪTA
DARBA
TALCINIEKUS
CIENĀSIM AR
SILTU ZUPU

SĪKĀKĀ INFORMĀCIJA
T. 20021220

Skaistākie sapņi lai iekrīt plaukstās –
nelūdzot,
neprasot,
negaidot....
Skaistākās cerības lai atdzimst no jauna –
mīlot,
ticot,
un pielūdzot...

Sveicam Maigoni Smeķi jubilejā!
Mētrienas pagasta pārvalde

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde.
Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes
tāl. 64826031, 64826033, fakss 64826031.
Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa.
Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola,
Līga Pastare, Marija Beģis-Begge,
Vallija Sipola, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.
Iespiests SIA "Erante" tipogrāfijā. Tāl. 25767030

Lai ik rīts
Tevi modina ļoti mīļi,
liekot uz galda
savu saulstaru šķīvi!
Pat aiz loga
lietus ja dzied,
domas, lai saulstaru
brīnumā zied!

/Dzidra Medvedjeva/

Pavasārīgus sveicienus sūtām
Anatolijam Karaušu
dzimšanas dienā!

„Mežrožu” mājas iedzīvotāji

LĪDZJŪTĪBA

Cik salts šis rīts –
Klau, vēji staigā,
Un kaut kur
izgaisusi tēva balss.

/P. Sils/

2017. gada 14. martā
83 gadu vecumā miris **Uldis Malta**.

Lai vieglas smiltis aizgājējam un
patiesa līdzjūtības tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

Izsaku līdzjūtību **Ulda Maltas**
tuviniekiem, sakarā ar viņa aiziešanu
mūžībā.
Ilmārs Grudulis